RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 14.256 van 16 maart 2021
in de zaak A. 232.818/XIV-38.581

In zake : 1. XXXXX
2. XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hajarpi Chatchatrian
kantoor houdend te 8000 Brugge
Langestraat 46/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 29 januari 2021, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 246.689 van 22 december 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 18 februari 2020 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De verzoekers richten zich tegen de overweging in het bestreden arrest “dat de kopieën van het ‘bewijs van de zaak tegen de belager van het nichtje van cliënt’ […] en het vonnis dat de belager veroordeelt […] die verzoekers bij aanvullende nota ter terechtzitting voorleggen, slechts vergezeld zijn van een feitelijke vertaling en niet

vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging zoals voorgeschreven door artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan" en tegen het feit dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de voornoemde vertalingen in het Engels niet in overweging neemt maar wel het in het Engels opgestelde stuk van de verwerende partij *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*.

Het voornoemde door de verwerende partij bijgebrachte stuk is oorspronkelijk in het Engels opgesteld. De beide kwestieuze stukken van de verzoekers zijn echter in het Spaans opgesteld, telkens vergezeld van een vertaling in het Engels waarop slechts met de hand is geschreven "Eensluidend verklaard", gevolgd door de eveneens met de hand voluit geschreven naam D.M. Waar nergens uit blijkt wie de genaamde D.M. is en er geen enkele waarborg bestaat over de weergave van de inhoud van het betreffende stuk, kon de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op wettige wijze oordelen dat het slechts een "feitelijke vertaling" betreft zodat hij geen kennis kan nemen van de inhoud ervan. Dit in tegenstelling tot het door de verwerende partij bijgebrachte stuk van het UNHCR, dat in het Engels als brontaal is opgesteld. In die omstandigheden is het recht op tegenspraak niet geschonden door het stuk van de ene partij wel en de andere partij niet in overweging te nemen, hoewel ze allebei in het Engels zijn opgesteld.

2. Uit het bovenstaande blijkt eveneens dat de verzoekers in die mate geen schending aantonen van de artikelen 39/76, § 1, tweede lid, *iuncto* 39/60 van de wet van 15 december 1980 'betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen' *iuncto* artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006.

3. De verzoekers richten zich verder tegen de daarop volgende alinea in het bestreden arrest waar "ten overvloede" enkele opmerkingen worden gemaakt over de inhoud van de voornoemde in het Engels vertaalde stukken van de verzoekers. Volgens de verzoeker spreekt het bestreden arrest daarmee "zichzelf een beetje tegen".

Uit een mogelijke tegenstrijdigheid van de motieven kan geen schending van het recht van verdediging worden afgeleid. Verder is het niet tegenstrijdig om

eerst vast te stellen dat een stuk niet in aanmerking komt en nadien uitdrukkelijk “ten overvloede”, als het ware in ondergeschikte orde, toch in te gaan op de inhoud van dat stuk. Het betreft echter een overtollig motief waarvan een eventuele onwettigheid de strekking van het bestreden arrest niet kan hebben beïnvloed.

4. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. D verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 400 euro, ieder voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zestien maart tweeduizend eenentwintig, door:

Carlo Adams, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Joris Casneuf **Carlo Adams**